

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. július 16.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Szellemi és ipari tulajdon — 2004/48/EK irányelv — 8. cikk, (3) bekezdés, e) pont — Hamisított áruk eladása — Tájékoztatáshoz való jog a szellemi tulajdonjog megsértésére vonatkozó eljárás keretében — Valamely tagállam olyan szabályozása, amely a bankintézeteknek engedélyezi azt, hogy valamely bankszámlára vonatkozó információk nyújtására irányuló kérelemnek ne tegyenek eleget (banktitok)”

A C-580/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (Németország) a Bírósághoz 2013. november 18-án érkezett, 2013. október 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Coty Germany GmbH**

és

a **Stadtsparkasse Magdeburg**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, K. Jürimäe, J. Malenovský (előadó), M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Coty Germany GmbH képviseletében M. Fiebig Rechtsanwalt,
 - a Stadtsparkasse Magdeburg képviseletében N. Gross Rechtsanwalt,
 - a német kormány képviseletében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviseletében F. Bulst és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2015. április 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 157., 45. o., helyesbítés: HL L 195., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 8. cikke (3) bekezdése e) pontjának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Coty Germany GmbH (a továbbiakban: Coty Germany), a szellemi tulajdonjogokkal rendelkező társaság és egy bank, a Stadtsparkasse Magdeburg (a továbbiakban: Stadtsparkasse) között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy ez utóbbi megtagadta azt, hogy a Coty Germanynek egy bankszámlára vonatkozóan információt szolgáltasson.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2004/2 irányelv (2), (10), (13), (15), (17) és (32) preambulumbekzdésének szövege a következő:
„(2) A szellemi tulajdon védelme lehetővé kell, hogy tegye a feltaláló vagy alkotó számára, hogy találmányából vagy alkotásából jogos haszonhoz jusson. Lehetővé kell tennie továbbá a művek, ötletek és az új know-how lehető legszélesebb elterjedését. Ugyanakkor e védelem nem akadályozhatja a szabad véleménynyilvánítást, a szabad információáramlást és a személyes adatok védelmét; ez vonatkozik az internetre is.
[...]
(10) Ezen irányelv célja a jogszabályok egymáshoz való közelítése egy magas, egyenértékű és egységes védelmi szint belső piacon belüli biztosítása érdekében.
[...]
(13) A lehető legszélesebben szükséges meghatározni ezen irányelv hatályát annak érdekében, hogy az e területen elfogadott közösségi jogszabályok és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogszabályai által lefedett valamennyi szellemi tulajdonjogra kiterjedjen.
[...]
(15) Ez az irányelv nem érintheti a szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jogot, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [(HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.)], az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [(HL 2000 L 13., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 24. kötet, 239. o.)], valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelvet [(HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.)].

[...]

(17) Az ezen irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat minden egyes esetben úgy kell meghatározni, hogy az figyelembe vegye az adott eset jellemző vonásait, ideértve az egyes szellemi tulajdonjogok sajátosságait és szükség esetén a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.

[...]

(32) Ez az irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és alapelveket, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája [(a továbbiakban: Charta)] elismer. Ez az irányelv különös tekintettel biztosítja a szellemi tulajdon teljes mértékű tiszteletben tartását a [Charta] 17. cikke (2) bekezdésének megfelelően.”

4 A 2004/48 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének a) pontja alapján:

„(3) Ez az irányelv nem érinti:

a) a szellemi tulajdonra vonatkozó közösségi anyagi jogi rendelkezéseket, a 95/46/EK irányelvet, az 1999/93/EK irányelvet, és a 2000/31/EK irányelvet általában, valamint a 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkét különösen.”

5 A 2004/48 irányelvnek „A tájékoztatáshoz való jog” című 8. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére az illetékes bíróságok elrendelhessek, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól a jogsértő és/vagy a következő személyek adjanak tájékoztatást:

- a) aki jogsértő árukat üzletszerűen birtokolt;
- b) aki jogsértő szolgáltatásokat üzletszerűen vett igénybe;
- c) aki üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez;

vagy

d) aki az a), b) vagy c) pontban említett személy állítása szerint részt vett jogsértő áruk előállításában, gyártásában vagy terjesztésében, vagy ilyen szolgáltatások nyújtásában.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatás szükség szerint magában foglalja:

- a) az előállítók, gyártók, terjesztők, szállítók nevét és címét, az áruk vagy szolgáltatások egyéb korábbi birtokosainak nevét és címét, valamint a címzett nagykereskedők és kiskereskedők nevét és címét;
- b) az előállított, gyártott, kiszállított, átvett vagy megrendelt mennyiségekre vonatkozó adatokat, valamint az érintett árukért vagy szolgáltatásokért kifizetett árat.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat az egyéb törvényi rendelkezéseket, amelyek:

- a) a jogosult számára szélesebb körű tájékoztatáshoz való jogot biztosítanak;
- b) az e cikk szerint közölt információ polgári vagy büntetőeljárásban való felhasználását szabályozzák;
- c) a tájékoztatáshoz való joggal történő visszaélést szabályozzák; [...]

d) lehetővé teszik az olyan tájékoztatás megtagadását, amely az (1) bekezdésben említett személyt arra kényszerítené, hogy magát vagy közeli hozzátartozóját a szellemi tulajdon megsértésében való részvétellel vádolja,

vagy

e) az információs források bizalmosságának védelmét vagy a személyes adatkezelést szabályozzák.”

6 A 95/46 irányelv a „Fogalommeghatározások” című 2. cikkében a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »személyes adat« az azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintettre«) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;

b) »személyes adatok feldolgozása« (»feldolgozás«) a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]”

A német jog

7 A 2013. október 19-i törvénnyel (BGBl. 2013 I, 3830. o.) módosított, 1994. október 25-i védjegy törvénynek (Markengesetz, BGBl. 1994 I, 3082. o.; a továbbiakban: Markengesetz) a „Tájékoztatáshoz való jog” című 19. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamely védjegy vagy kereskedelmi név jogosultja a 14., 15. és 17. cikkben említett esetekben megkövetelheti, hogy a jogsértő a jogellenesként azonosított áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól azonnal nyújtson tájékoztatást.

(2) Nyilvánvaló jogsértés esetén, illetve azokban az esetekben, amikor egy védjegy vagy kereskedelmi név jogosultja keresetet nyújtott be a jogsértővel szemben, e jog az (1) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül azon személlyel szemben is érvényesíthető, aki üzletszerűen

1) jogsértő árukat birtokolt,

2) jogsértő szolgáltatásokat vett igénybe,

3) jogsértő tevékenységekhez nyújtott szolgáltatásokat, vagy

4) aki az 1), 2) vagy 3) pontban említett személy állítása szerint részt vett jogsértő áruk előállításában, gyártásában vagy terjesztésében, vagy ilyen szolgáltatások nyújtásában, kivéve ha ez a személy jogosult megtagadni a vallomástételt a jogsértővel szemben folytatott eljárásban, a polgári perrendtartás [(Zivilprozessordnung)] 383–385. cikke alapján. Ha a tájékoztatáshoz való jogot az első mondat alapján bíróság előtt érvényesítik, a bíróság a tájékoztatáshoz való jogra vonatkozó jogvita megoldásáig

kérelemre felfüggesztheti a jogsértővel szemben folyamatban lévő eljárást. A tájékoztatásra kötelezett személy a sérelmet szenvedett személytől követelheti az említett tájékoztatásnyújtással kapcsolatban felmerült költségek megtérítését.

[...]”

- 8 A polgári perrendtartás (Zivilprozessordnung) 2005. december 5-én közzétett változatának (BGBl. 2005 I, 3202. o.) „A vallomástétel személyes okokból történő megtagadása” című 383. cikke az (1) bekezdésében így rendelkezik:

„Megtagadhatják a vallomástételt:

[...]

6. azon személyek, akikre megbízatásuk vagy foglalkozásuk miatt olyan információkat bíztak, amelyeket természetüknél fogva vagy valamely jogszabályi rendelkezés folytán titokban kell tartani, és kizárólag azokkal a tényekkel kapcsolatban, amelyekre a titoktartási kötelezettség kiterjed.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 9 A Coty Germany parfümöket gyárt és forgalmaz, és a parfümcikkek vonatkozásában a 968661. szám alatt lajstromozott Davidoff Hot Water közösségi védjegy kizárólagos licencjogosultja.
- 10 2011 januárjában a Coty Germany egy internetes aukciós felületen keresztül egy Davidoff Hot Water márkájú illatszert vásárolt. Az e termék árának megfelelő összeget az eladó által megjelölt, Stadtparkassénál nyitott bankszámlára befizette.
- 11 Miután a Coty Germany megbizonyosodott arról, hogy hamisított terméket vásárolt, ezen aukciós felület üzemeltetőjét kérte, hogy – mivel az értékesítés álnéven történt – tájékoztassa őt azon említett felület felhasználói számlatulajdonosának valódi nevééről, amelyen keresztül e parfümöt értékesítették. A megjelölt személy elismerte, hogy ő ezen felhasználói számla tulajdonosa, azonban tagadta azt, hogy az érintett termék eladója lenne, és vallomástétel-megtagadási jogával élve nem adott további tájékoztatást.
- 12 A Coty Germany ezt követően a Markengesetz 19. cikkének (2) bekezdése alapján a Stadtparkasséhoz fordult, és kérte tőle azon bankszámla tulajdonosának nevét és címét, amelyre a megvásárolt hamisított áru árának megfelelő összeget befizette. A Stadtparkasse a banktitokra hivatkozva megtagadta ezen információ közlését.
- 13 A Coty Germany keresetet indított a Landgericht Magdeburgnál (magdeburgi területi bíróság), amely a Stadtparkassét a kért információk átadására kötelezte.
- 14 Az Oberlandesgericht Naumburg (naumburgi tartományi legfelsőbb bíróság), a Stadtparkasse által benyújtott fellebbezésben eljáró bíróság hatályon kívül helyezte az első fokon hozott ítéletet, mivel véleménye szerint az érintett információk közlésére vonatkozó kérelem a Markengesetz 19. cikke (2) bekezdése első mondatának 3. pontja alapján megalapozatlan volt.
- 15 Az Oberlandesgericht Naumburg ugyanis azon az állásponton volt, hogy ugyan a Stadtparkasse által nyújtott szolgáltatásokat, a jelen ügyben a folyószámla-vezetést, jogsértő tevékenység gyakorlásához vették igénybe, a Stadtparkassénak mint banknak a Markengesetz 19. cikke (2) bekezdésének a polgári perrendtartás 383. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett első mondata alapján polgári eljárás keretében jogában állt megtagadni a tanúvallomást.

- 16 Az említett bíróság azon a véleményen volt, hogy e megállapítást nem gyengíti e rendelkezésnek a 2004/48 irányelvre tekintettel történő értelmezése.
- 17 A Coty Germany a kereseti kérelmeit fenntartva felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság). Mivel kétsége merült fel a 2004/48 irányelv, és különösen annak 8. cikke értelmezését illetően, a Bundesgerichtshof úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra.

„Úgy kell-e értelmezni a 2004/48/EK irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely olyan esetben, mint amelyről az alapügyben szó van, valamely bankintézetnek lehetővé teszi az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti, valamely bankszámla-tulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatás banktitokra hivatkozva való elutasítását?”

Az elfogadhatóságról

- 18 A Stadtparkasse az előzetes döntéshozatalra utaló határozat elfogadhatatlanságára hivatkozik, azzal érvelve, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő jogvitára nem a 2004/48 irányelv, hanem kizárólag a nemzeti jog alkalmazandó, mivel az alapügyben szóban forgó tájékoztatáskérés nem egy szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárás alá tartozik, hanem a közösségi védjegyhez fűződő jogok nyilvánvaló megsértésének az esetére vonatkozik. Márpedig az ilyen eset nem tartozik a 2004/48 hatálya alá.
- 19 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint a főtanácsnok az indítványának 20. pontjában megjegyezte – a védjegyhez fűződő jogok nyilvánvaló megsértésére vonatkozó eljárás keretében benyújtott tájékoztatáskérés igenis a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a hatálya alá tartozik.
- 20 E megállapítást megerősíti a 2004/48 irányelv (13) preambulumbekzdése, amely szerint a lehető legszélesebben szükséges meghatározni ezen irányelv hatályát annak érdekében, hogy az az e területen elfogadott közösségi jogszabályok és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogszabályai által lefedett valamennyi szellemi tulajdonjogra kiterjedjen. Meg kell tehát állapítani, hogy ezen irányelv alkalmazandó a közösségi védjegyhez fűződő jogok megsértésére vonatkozó eljárásra is.
- 21 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatónak kell tekinteni.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan rendelkezés, amely olyan helyzetben, mint amelyről az alapügyben szó van, valamely bankintézetnek lehetővé teszi, hogy az említett irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében történő, valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadja.
- 23 Először is a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának szövegéből kitűnik, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére a hatáskörrel rendelkező bíróságok elrendelhesék, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól bármely olyan személy tájékoztatást adjon, aki üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez.

- 24 E rendelkezést ezen irányelv (17) preambulumbekzdésével összefüggésben kell értelmezni, amely szerint az ezen irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat minden egyes esetben úgy kell meghatározni, hogy az figyelembe vegye az egyes szellemi tulajdonjogok sajátosságait és adott esetben a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.
- 25 Másodszor a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontjából következik, hogy annak 8. cikkének (1) bekezdése nem érinti azokat az egyéb jogszabályi rendelkezéseket, amelyek az információs források bizalmosságának védelmét vagy a személyes adatkezelést szabályozzák.
- 26 Nem vitatott, hogy az olyan bankintézet, mint amelyről az alapügyben szó van, a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdése c) pontjának a hatálya alá tartozhat. Az sem vitatott, hogy az ilyen bankintézet által az ügyfelei valamelyike nevének és címének a közlése a személyes adatok olyan feldolgozásának minősül, mint amelyet a 95/46 irányelv 2. cikkének a) és b) pontja meghatároz.
- 27 Valamely olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, amely lehetővé teszi valamely bankintézet számára azt, hogy a banktitokra hivatkozva ne közölje a polgári eljárás keretében kért információkat, következésképpen a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdése e) pontjának a hatálya alá tartozhat.
- 28 A 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének az ezen irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontjával összefüggésben értelmezett c) pontja különböző jogok tiszteletben tartását követeli meg. Egyrészt ugyanis tiszteletben kell tartani a tájékoztatáshoz való jogot, másrészt pedig a személyes adatok védelméhez való jogot.
- 29 A tájékoztatáshoz való jog, amelyben a felperesnek a tulajdonjogának a megsértése miatt indított eljárás keretében részesülnie kellene, így az érintett területen arra irányul, hogy a Charta 47. cikkében garantált hatékony jogorvoslatához való alapjogot alkalmazhatóvá tegye és konkretizálja, illetve így módon biztosítsa a tulajdonhoz való azon alapjog hatékony gyakorlását, amelynek a Charta 17. cikkének (2) bekezdésében védelemben részesített szellemi tulajdonjog a részét képezi. Ugyanis, amint a főtanácsnok az indítványának 31. pontjában megjegyezte, ezen alapjogok közül az első a második védelméhez szükséges eszköznek minősül.
- 30 A személyes adatok védelméhez való jog, amely a 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében említett személyeket megilleti, valamennyi személy azon alapjogának a része, hogy a rá vonatkozó személyes adatokat védelemben részesítsék, amint azt a Charta 8. cikke és a 95/46 irányelv biztosítja.
- 31 Ami e jogokat illeti, a 2004/48 irányelv (32) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a Charta által elismert alapelveket. Ezen irányelv különösen a szellemi tulajdon teljes mértékű tiszteletben tartásának biztosítására irányul a Charta 17. cikke (2) bekezdésének megfelelően.
- 32 Ugyanakkor, amint a 2004/48 irányelv 2. cikke (3) bekezdésének a) pontjából és annak (2) és (15) preambulumbekzdéséből kitűnik, a szellemi tulajdon védelme nem képezheti akadályát többek között a személyes adatok védelmének, így a 2004/48 irányelv különösen nem érintheti a 95/46 irányelvet.
- 33 Így a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem felveti annak a kérdését, hogy hogyan lehet a különböző alapjogok, vagyis egyrészt a hatékony jogorvoslatához való jog és a szellemi tulajdonjog, másrészt a személyes adatok védelméhez való jog védelméhez kapcsolódó követelményeket összhangba hozni egymással (lásd ebben az értelemben: *Promusicae*-ítélet, C-275/06, EU:C:2008:54, 65. pont).
- 34 E tekintetben egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján az uniós jog megköveteli a tagállamoktól, hogy az irányelvek átültetése során figyeljenek arra, hogy ezek olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi az Unió jogrendje által védett különböző alapjogok

igazságos egyensúlyának a biztosítását. Továbbá az említett irányelvek átültetésére vonatkozó intézkedések végrehajtása során a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak nemcsak az a kötelessége, hogy nemzeti jogukat ezen irányelvekkel összhangban értelmezzék, hanem az is, hogy ügyeljenek arra, hogy ne támaszkodjanak ezen irányelvek olyan értelmezésére, amely sérti az alapvető jogokat vagy az uniós jog egyéb általános elveit (lásd: *Promusicae*-ítélet, C-275/06, EU:C:2008:54, 70. pont).

- 35 Másrészt meg kell jegyezni, hogy a Charta 52. cikkének (1) bekezdése pontosítja többek között azt, hogy az elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak e jogok és szabadságok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható, és hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az olyan intézkedést, amely a Charta által védelemben részesített jog súlyos sérelmét vonja maga után, úgy kell tekinteni, mint amely nem tartja tiszteletben az azon alapjogok közötti ilyen igazságos egyensúly biztosításának követelményét, amelyeket egymással összhangba kell hozni (lásd egy meghagyással kapcsolatban: *Scarlet Extended* ítélet, C-70/10, EU:C:2011:771, 48. és 49. pont; *Sabam*-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 46. és 47. pont).
- 36 A jelen ügyben az alapügyben szóban forgó nemzeti rendelkezés engedélyezi valamely bankintézetnek azt, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében történő, valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadjon, ugyanakkor – bár ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése valóban nem ismer el tájékoztatáshoz való olyan önálló jogot, amelyet a magánszemélyek a jogsértő vagy az említett irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett személyekkel szemben közvetlenül gyakorolhatnának – annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy e tájékoztatás bírósági utasításra megszerezhető legyen.
- 37 Úgy tűnik, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti jogi rendelkezés önmagában véve ilyen megtagadást korlátlanul tesz lehetővé, mivel a szövege nem tartalmaz sem feltételt, sem pontosítást, amit azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.
- 38 Így az ilyen nemzeti jogi rendelkezés önmagában véve megghiúsíthatja a 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében elismert, tájékoztatáshoz való jogot, és ennél fogva – amint a jelen ítélet 29. pontjából következik – sértheti a hatékony jogorvoslathoz és a szellemi tulajdonjoghoz való alapjogot.
- 39 E tekintetben a banktitokra való hivatkozás e korlátlan és feltétel nélküli lehetővé tétele megghiúsíthatja azt, hogy a 2004/48 irányelvben előírt eljárások és a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által hozott intézkedések, különösen amikor e hatóságok az ezen irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján a szükséges tájékoztatás megadását kívánják elrendelni, megfelelően figyelembe vehessék az egyes szellemi tulajdonjogok sajátosságait és szükség esetén a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.
- 40 Ebből következik, hogy az ilyen engedélyezés a 2004/48 irányelv keretén belül súlyosan sértheti a szellemi tulajdonhoz való alapjog hatékony gyakorlását, és mindezt a 2004/49 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében említett személyek azon jogának javára, hogy a rájuk vonatkozó személyes adatokat valamely bankintézetnek a banktitok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettsége által védelemben részesítsék.
- 41 A fentiekből következik, hogy az olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, önmagában véve súlyosan sértheti a hatékony jogorvoslathoz és végeredményben a szellemi tulajdonhoz való alapjogot, amely e jogok tulajdonosait illeti, és hogy ennél fogva nem tartja tiszteletben a 2004/48 irányelv 8. cikkével egyensúlyba hozott különböző alapjogok közötti igazságos egyensúly biztosításából álló követelményt.

- 42 Azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az érintett belső jogban fennáll-e adott esetben olyan más eszköz vagy más jogorvoslati lehetőség, amely lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező bíróságok számára annak elrendelését, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó személyek azonosításához szükséges információkat az egyes esetek sajátosságai alapján ez utóbbi irányelv (17) preambulumbekzdésének megfelelően megadják.
- 43 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, amely valamely bankintézetnek korlátlanul és feltétel nélkül lehetővé teszi azt, hogy az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében történő, valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadja.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, amely valamely bankintézetnek korlátlanul és feltétel nélkül lehetővé teszi azt, hogy az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében történő, valamely számlatulajdonos nevére és címére vonatkozó tájékoztatást a banktitokra hivatkozva megtagadja.

Aláírások